

- ΠΑ. οὐδὲ ξυνήδει σοί τις ἔκθεσιν τέκνου;
 ΚΡ. αἱ ξυμφοραὶ γε καὶ τὸ λανθάνειν μόνον.
 ΠΑ. καὶ πῶς ἐν ἄντρῳ παῖδα σὸν λιπεῖν ἔτλης;
 ΚΡ. πῶς δ'; οἰκτρὰ πολλὰ στόματος ἐκβαλοῦσ' ἔπη.
 ΠΑ. φεῦ·
 τλήμων σὺ τόλμης, ὃ δὲ θεὸς μᾶλλον σέθεν. 960
 ΚΡ. εἰ παῖδά γ' εἶδες χεῖρας ἐκτείνοντά μοι.
 ΠΑ. μαστὸν διώκοντ' ἢ πρὸς ἀγκάλαις πεσεῖν;
 ΚΡ. ἐνταῦθ' ἴν' οὐκ ὦν ἄδικ' ἔπασχεν ἐξ ἐμοῦ.
 ΠΑ. σοὶ δ' ἐς τί δόξης ἦλθεν ἐκβαλεῖν τέκνον;
 ΚΡ. ὡς τὸν θεὸν σώσοντα τόν γ' αὐτοῦ γόνον. 965
 ΠΑ. οἴμοι, δόμων σῶν ὄλβος ὡς χειμάζεται.
 ΚΡ. τί κράτα κρύψας, ὦ γέρον, δακρυρροεῖς;
 ΠΑ. σὲ καὶ πατέρα σὸν δυστυχοῦντας εἰσορῶν.
 ΚΡ. τὰ θνητὰ τοιαῦτ'. οὐδὲν ἐν ταυτῷ μένει.
 ΠΑ. μή νυν ἔτ' οἴκτων, θύγατερ, ἀντεχώμεθα. 970
 ΚΡ. τί γάρ με χρὴ δρᾶν; ἀπορία τὸ δυστυχεῖν.
 ΠΑ. τὸν πρῶτον ἀδικήσαντά σ' ἀποτίνου θεόν.
 ΚΡ. καὶ πῶς τὰ κρείσσω θνητὸς οὔσ' ὑπερδράμω;
 ΠΑ. πῖμπρη τὰ σεμνὰ Λοξίου χρηστήρια.
 ΚΡ. δέδοικα· καὶ νῦν πημάτων ἄδην ἔχω. 975
 ΠΑ. τὰ δυνατὰ νυν τόλμησον, ἄνδρα σὸν κτανεῖν.
 ΚΡ. αἰδούμεθ' εὐνάς τὰς τόθ' ἠνίκ' ἐσθλὸς ἦν.
 ΠΑ. σὺ δ' ἀλλὰ παῖδα τὸν ἐπὶ σοὶ πεφηνότα.
 ΚΡ. πῶς; εἰ γὰρ εἶη δυνατόν. ὡς θέλοιμί γ' ἄν.
 ΠΑ. ξιφηφόρους σοὺς ὀπλίσασ' ὀπάονας. 980
 ΚΡ. στείχοιμ' ἄν· ἀλλὰ ποῦ γενήσεται τόδε;
 ΠΑ. ἰραῖσιν ἐν σκηναῖσιν, οὐ θοινᾶ φίλους.
 ΚΡ. ἐπίσημον ὁ φόνος, καὶ τὸ δοῦλον ἀσθενές.
 ΠΑ. οἴμοι, κακίζει. φέρε, σὺ νυν βούλευέ τι.
 ΚΡ. καὶ μὴν ἔχω γε δόλια καὶ δραστήρια. 985
 ΠΑ. ἀμφοῖν ἂν εἶην τοῖνδ' ὑπηρέτης ἐγώ.
 ΚΡ. ἄκουε τοίνυν· οἶσθα γηγενῆ μάχην;
 ΠΑ. οἶδ', ἦν Φλέγρα Γίγαντες ἔστησαν θεοῖς.
 ΚΡ. ἐνταῦθα Γοργόν' ἔτεκε Γῆ, δεινὸν τέρας.
 ΠΑ. ἦ παισὶν αὐτῆς σύμμαχον, θεῶν πόνον; 990